

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13Cob/157/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5715210652
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Štolcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5715210652.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a členov senátu JUDr. Márie Dubcovej a JUDr. Róberta Bebčáka, v právnej veci žalobcu: Stredoslovenská energetika, a.s., so sídlom Pri Rajčianke 8591/4B, 010 47 Žilina, IČO: 51 865 467, zastúpeného zástupcom TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: SUNHORSE, s.r.o., so sídlom Červenej armády 75, 039 01 Turčianske Teplice, IČO: 36 621 382, zastúpenému právnym zástupcom JUDr. Martinom Olosom, advokátom, so sídlom O. O. X, XXX XX H. S., v konaní o zaplatenie sumy 721,85 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu v Martine č.k. 17Cb/193/2015-311 zo dňa 17. januára 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu v Martine č.k. 17Cb/193/2015-311 zo dňa 17. januára 2019 v napadnutom výroku I. o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 303,12 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne, zo sumy 303,12 Eur od 19.10.2012 do zaplatenia, a vo výroku III., podľa ktorého žalovaný má voči žalobcovi právo na 16,04 % - nú náhradu trov konania, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, p o t v r d z u j e .

Žalobca má voči žalovanému nárok na plnú náhradu trov tohto odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd výkonom I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 303,12 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne, zo sumy 303,12 Eur od 19.10.2012 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Výkonom II. vo zvyšku žalobu zamietol. O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania rozhodol výkonom III. tak, že žalovaný má voči žalobcovi právo na 16,04 % - nú náhradu trov konania, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením. V odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na žalobu žalobcu (pôvodne Stredoslovenská energetika, a.s., IČO: 36 403 008 a následne zmena obchodného mena na Stredoslovenská energetika Holding, a.s.), ktorou sa voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 721,85 Eur s príslušenstvom, na tom skutkovom tvrdení, že v zmysle s § 69a ods. 8 zákona č. 656/2004 Z.z. bol žalobca dodávateľom poslednej inštancie pre koncových odberateľov elektriny na časti vymedzeného územia držiteľa povolenia na distribúciu elektriny, ktorého zariadenie je pripojené k prenosovej sústave. Stredoslovenská energetika - distribúcia, a.s. dňa 27.6.2012 odstúpila od rámcovej distribučnej zmluvy uzavretej s dodávateľom elektriny PB Power Trade, a.s. a v dôsledku čoho táto spoločnosť nemala možnosť v zmysle § 20a ods. 1 zákona č. 656/2004 Z.z. uskutočňovať dodávku elektriny odberateľom, s ktorým mala uzavretú združenú zmluvu o dodávke a distribúcii elektriny. Žalobca ako dodávateľ poslednej inštancie na základe Oznámenia o prechode odberateľov do režimu dodávky poslednej inštancie zo dňa 28.6.2012 zo strany Stredoslovenská energetika - distribúcia, a.s. bol povinný od 1.7.2012 00:00 hod. zabezpečiť dodávku elektriny v režime dodávky poslednej inštancie. Žalobca poskytol žalovanému dodávku elektriny v zmysle § 20a ods. 1 zákona č. 656/2004 Z.z. a za

dodanú energiu vyúčtoval žalovanému kúpnu cenu, a to faktúrou č. 6319255011 v sume 721,85 Eur so splatnosťou 18.10.2012, ktorú faktúru žalovaný neuhradil.

2. Okresný súd uviedol, že dňa 21.4.2017 rozhodol rozsudkom tak, že uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 721,85 Eur a úrok z omeškania vo výške 8,75% zo sumy 721,85 Eur od 19.10.2012 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že žalobca má voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov konania. Na základe odvolania žalovaného Krajský súd v Žiline rozsudok Okresného súdu Martin zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Krajský súd uložil okresnému súdu, aby v novom konaní, po opätovnom vykonaní dokazovania všetky dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 191 ods. 1 CSP a v novom rozhodnutí sa zameril na otázku, či žalobca preukázal splnenie zákonných podmienok pre to, aby tento vystupoval ako dodávateľ poslednej inštancie, od čoho závisí rozhodnutie o tom, či žalobcom uplatnená pohľadávka z titulu dodávateľa elektriny poslednej inštancie, je oprávnená v celom rozsahu, alebo nie.

3. K svojmu procesnému postupu okresný súd uviedol, že po vrátení veci opätovne nariadil pojednávanie, na ktoré strany sporu predvolal, pričom pojednávania sa zúčastnil len právny zástupca žalobcu, právny zástupca žalovaného sa ospravedlnil a žiadal pojednávať v neprítomnosti.

4. Na základe vykonaným dokazovaním zisteného skutkového stavu a vychádzajúc z ust. § 20a ods. 1 a 2 zákona č. 656/2004 Z.z. o energetike v znení účinnom do 31.8.2012, § 96 ods. 12 zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike v znení účinnom od 1.9.2012 okresný súd dospel k záveru o čiastočnej dôvodnosti žaloby žalobcu.

5. Okresný súd konštatoval, že dôkazná situácia sa oproti pôvodnému konaniu vedenému na prvoinštančnom súde žiadnym spôsobom nezmenila. V zmysle intencií rozhodnutia krajského súdu žalobca neprodukoval žiadny dôkaz, že by v období od 9.8.2012 až do mesiaca september 2012 splnil zákonné podmienky dodávateľa poslednej inštancie. Za tejto dôkaznej situácie bolo potom preukázané a bolo nesporné, že v žalovanom období od 1.7.2012 do 8.8.2012 SSE - distribúcia, listom zo dňa 27.6.2012 odstúpila od Rámcovej distribučnej zmluvy č. RDZ04/2009 zo dňa 23.6.2009, uzavretej s PB Power Trade, a.s., pričom Okresný súd v Žiline rozsudkom sp. zn. 20Cb/135/2012 zo dňa 23.4.2015 návrh žalobcu PB Power Trade, a.s. proti žalovanému SSE - distribúcia, a.s. o určenie neplatnosti odstúpenia od rámcovej distribučnej zmluvy zamietol, pričom rozsudok nadobudol právoplatnosť 18.7.2012. Na základe platného odstúpenia od Rámcovej distribučnej zmluvy zo dňa 27.6.2012 zmluvný dodávateľ žalovaného, a to PB Power Trade, a.s. nemal možnosť uskutočňovať dodávku elektriny žalovanému ako jeho zmluvný partner v období mesiaca júl 2012, keďže od dátumu 27.6.2012 tento stratil možnosť uskutočňovať dodávku elektriny svojim zmluvným partnerom, t.j. i žalovanému podľa zmluvy o dodávke elektriny, vrátane prevzatia zodpovedností za odchýlku podľa § 28 ods. 1 písm. a) zákona č. 656/2004 Z.z., pretože nemal uzavretú zmluvu o distribúcii elektriny s prevádzkovateľom distribučnej sústavy. Na základe Oznámenia o prechode odberateľov do režimu dodávky poslednej inštancie zo dňa 28.6.2012 zo strany SSE - distribúcia a.s., ktoré bolo adresované žalobcovi vo väzbe na rozhodnutie ÚRSO č. 0031/2012/E zo dňa 25.11.2011 a v spojení § 69 ods. 8 písm. a) zákona č. 656/2004 Z.z., vznikla potom žalobcovi podľa § 20a ods. 1 zákona č. 656/2004 Z.z. povinnosť zabezpečiť dodávku elektriny v režime poslednej inštancie žalovanému, a teda nárok na obdobie od 1.7.2012 do 8.8.2012 bol oprávnený.

6. Okresný súd poukázal na to, že keďže nebolo možné zistiť skutočnú spotrebu za obdobie od 01.07.2012 do 08.08.2012 (obdobie 39 dní), túto bolo možné zistiť len pomerne z faktúry za obdobie od 01.07.2012 do 30.09.2012 (obdobie 92 dní). Spotreba za obdobie 01.07.2012 do 08.08.2012 teda predstavuje 39/92 spotreby podľa faktúry (37/92 x 3, 749 MWh = 1,508 MWh).

Cena bez DPH za položky, ktoré sú závislé od spotreby, potom bude nasledovná:

Odber JT 1,508 MWh x 60,7506 Eur = 91,61 Eur

Spotrebná daň 1,508 MWh x 1,32 Eur = 1,99 Eur

Platba za distribuované množstvo 1,508 MWh x 63,24 Eur = 95,37 Eur

Tarifa za straty 1,508 MWh x 11,033 Eur = 16,64 Eur

Tarifa za prevádzkovanie 1,508 MWh x 15,70 Eur = 23,68 Eur

Tarifa za systémové služby 1,508 MWh x 5,834 Eur = 8,80 Eur

Odvod efektívnej sadzby 1,508 MWh x 3,07 Eur = 4,63 Eur

Cena bez DPH za položku, ktorá je závislá od počtu (začatých) mesiacov odberu, bude nasledovná:

Mesačná platba za príkon 2 mesiace x 4,94 Eur = 9,88 Eur

Celková cena bez DPH za obdobie od 01.07.2012 do 08.08.2012 teda predstavuje sumu vo výške 252,60 Eur, s DPH sumu vo výške 303,12 Eur, ku ktorej zaplateniu súd žalovaného zaviazal.

7. Vo vzťahu k požadovanému príslušenstvu okresný súd zhodnotil, že ak úroky z omeškania neboli dojednané, žalobcovi vzniklo právo z tejto sumy požadovať od žalovaného úroky z omeškania zákonné. Keďže záväzkový vzťah vznikol pred 1.2.2013, úroky z omeškania sa riadili ustanovením § 369 Obchodného zákonníka, s použitím § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z.z. Žalobca si uplatnil úroky z omeškania v zákonnej výške, a preto mu ich okresný súd priznal.

8. Pokiaľ išlo o obdobie od 9.8.2012 do 30.9.2012, tak žalobca neprodukoval žiadny dôkaz, ktorým by preukázal splnenie zákonných podmienok preto, aby vystupoval ako dodávateľ poslednej inštancie. Na základe Uznesenia Okresného súdu v Žiline sp. zn. 20Cb 135/2012 zo dňa 2.8.2012 vykonateľného 9.8.2012, podľa ktorého sa SSE - distribúcií, a.s. uložilo v plnom rozsahu PB Power Trade, a.s. splniť všetky povinnosti prevádzkovateľa distribučnej sústavy vyplývajúce z Rámcovej distribučnej zmluvy č. RDZ04/2009 uzavretej medzi Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s. a PB Power Trade, a.s. dňa 23.6.2009 a súčasne bolo uložené, aby Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s., prevádzkovateľ distribučnej sústavy riadne poskytoval PB Power Trade, a.s. distribučné služby a distribúciu elektriny, až do právoplatného skončenia vo veci samej a práve toto uznesenie okresného súdu, ako už skonštatoval aj odvolací súd, ktoré tu existovalo od 9.8.2012 do 31.8.2012 a mesiaca september 2012 nepotvrdilo, že by zmluvný dodávateľ PB Power Trade, a.s. nemal možnosť v tomto konaní uskutočňovať dodávku elektriny, a ak teda existovalo súdne rozhodnutie, a to predbežné opatrenie, bolo nutné takéto súdne rozhodnutie rešpektovať. Dôkaz, že by nastúpil žalobca ako dodávateľ poslednej inštancie, v konaní produkovaný nebol, a preto za obdobie od 9.8.2012 do 30.9.2012 žalobca svoj nárok na zaplatenie ceny za dodanú elektrickú energiu nepreukázal, a preto bola v tejto časti žaloba zamietnutá. Samotný právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že považuje nárok za opodstatnený len do 8.8.2012 a po tomto dátume už podľa jeho názoru asi dodávala elektrickú energiu žalovanému spoločnosť PB Power Trade, a.s.

9. O trovách konania okresný súd rozhodol podľa 255 ods. 2 CSP s tým, že pôvodne bola žalovaná suma 721,85 Eur, čo predstavuje 100 %, rozsudkom bola priznaná suma 303,12 Eur, čo predstavuje 41,98 % - ný úspech žalobcu a 58,02 % - ný úspech žalovaného, potom čistý úspech žalovaného predstavuje 16,04 % (58,02 % - 41,98 %) a v tejto výške žalobcu zaviazal k nahradeniu trov žalovanému.

10. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu. Namietal, že rozsudok súdu prvého stupňa je vecne nesprávny a vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, ktoré sú svojvoľné. Podľa žalovaného okresný súd opomenul, že žalobca nesie dôkazné bremeno a tvrdenia žalobcu bez relevantných dôkazov nie sú preukázané. Skutkové závery vyslovené okresným súdom sú v rozpore s obsahom spisu, ako aj s čiastkovými zisteniami súdu z jednotlivých vykonaných dôkazov, ako i s ustálenou judikatúrou. Rozsudok okresného súdu je taktiež zaťažený vadou arbitrárnosti a nepreskúmateľnosti, nakoľko súd nevysvetlil presne dôvody svojho rozhodnutia a ako konkrétne aplikoval hmotné právo, dokonca hmotné právo zmätočne aplikoval, resp. ho neaplikoval vôbec. Okresný súd v neposlednom rade zamlčal celý rad dôkazov vyvracajúcich dôvodnosť žaloby a nijak sa s týmito dôkazmi nevyporiadal.

11. Žalovaný namietal porušenie princípu právnej istoty, rozpor s rozhodovacou praxou krajského súdu, keďže Krajský súd v Žiline napr. v konaniach sp. zn. 14Cob/39/2018, 13Cob/30/2017, 9Co/311/2016, 5Co/351/2016, 10Co/362/2016, 9Co/366/2016, 7Co/334/2017 na odvolanie žalobcu (odvolateľa) prvostupňové rozsudky o zamietnutí žaloby potvrdil a argumentáciu žalobcu o existencii režimu dodávky poslednej inštancie neakceptoval. Ide o právoplatne skončené spory, kde je úplne totožný skutkový a právny stav ako v tomto konaní. Senáty krajského súdu vo vyššie uvedených právoplatných rozhodnutiach krajského súdu pritom jasne judikovali, že žalobca v rozhodnom období (t.j. od 01.07.2012) nespĺňal tieto podmienky a že režim dodávky poslednej inštancie od 01.07.2012 vôbec nenastal (čo už v roku 2012 konštatoval opakovane aj sám URSO), čo sa logicky vzťahuje na

skupinu všetkých zákazníkov dodávateľa PB Power Trade, a.s. (bez ohľadu, či ide o podnikateľov alebo spotrebiteľov). Pripomenul, že v uvedenom čase bolo vydané i predbežné opatrenie, ktoré dodávateľovi PB Power Trade, a.s. garantovalo, že mohol dodávku elektriny vykonávať (tak právne ako aj fyzicky). I vzhľadom na princíp právnej istoty (čl. 2 ods. 2 CSP niet relevantného dôvodu, aby za totožného skutkového a právneho stavu bol v tejto veci vykonaný odklon od doterajšej rozhodovacej praxe vyššieho súdu. Dokonca sám senát prvoinštančného súdu 17Cb žaloby žalobcu v minulosti zamietol v plnom rozsahu, teraz však žalobu zamietol iba čiastočne (v tejto veci dokonca žalobe prvýkrát vyhovel, čo však krajský súd neakceptoval a tento rozsudok zrušil). Niet žiadneho právneho ani skutkového dôvodu, aby súdy v našom prípade rozhodovali rozdielne oproti už predchádzajúcim právoplatne ukončeným sporom, takýto postup nie je možné vysvetliť a vyargumentovať. Poukázal na to, že obsahom princípu právneho štátu je vytvorenie právnej istoty, že na určitú právne relevantnú otázku sa pri opakovaní v rovnakých podmienkach dáva rovnaká odpoveď (napr. I. ÚS 87/93, PL. ÚS 16/95 a II. ÚS 80/99, III. ÚS 356/06). Diametrálne odlišná rozhodovacia činnosť všeobecného súdu o tej istej právnej otázke za rovnakej alebo analogickej skutkovej situácie, pokiaľ ju nemožno objektívne a rozumne odôvodniť, je ústavne neudržateľná (IV. ÚS 209/2010, m. m. PL. ÚS 21/00, PL. ÚS 6/04, III. ÚS 328/05).

12. Žalovaný namietal, že skutkové vymedzenie žaloby bolo zjavne nedostatočné, pretože žalobca ani neuviedol číslo odberného miesta (ČOM) alebo EIC kód odberného miesta, kde mal údajne elektrinu reálne dodať. Takisto v žalobe neuviedol časové obdobie tvrdenej dodávky elektriny a ani množstvo dodanej silovej elektriny, v ktorej súvislosti poukázal na úpravu v ust. § 132 CSP. Vystavenie faktúry žalobcom rozhodne nepreukázalo faktickú dodávku elektriny, ktorú rozporoval. Ak okresný súd v odôvodnení uviedol, že „keďže nie je možné zistiť skutočnú spotrebu za obdobie od 01.07.2012 do 08.08.2012 (obdobie 39 dní), túto je možné zistiť len pomerne z faktúry za obdobie od 01.07.2012 do 30.09.2012 (obdobie 92 dní). Spotreba za obdobie 01.07.2012 do 08.08.2012 teda predstavuje 39/92 spotreby podľa faktúry (37/92 x 3, 749 MWh = 1,508 MWh)“, tak žalobca teda ani nepreukázal a dokonca ani netvrdil, ku akému skutočnému odberu malo v období od 01.07.2012 do 08.08.2012 dôjsť a okresný súd určil túto spotrebu iba odhadom. V letnom období je pritom nízka spotreba el. energie a určovať túto pomerne aritmetickým spôsobom je nielen nelogické, ale v civilnom súdnom procese zjavne neprípustné. Súd nie je oprávnený žalovaný nárok určovať pomerne a odhadom, je dôkazným bremenom žalobcu dokázať skutkové okolnosti. Podľa žalovaného žaloba je plne nedôvodná, nielen pre „dodávku“ od 08.08.2012, ale i pre „dodávku“ v období od 01.07.2012 do 08.08.2012. So žalobcom nebol v žiadnom právnom vzťahu, žalobca nebol dodávateľ el. energie žalovaného a žiadnu elektrinu mu nedodal a ani nemohol dodať. Zmluvným partnerom žalovaného v predmetnom období bola spoločnosť PB Power Trade, a.s., ktorá žalovanému dodávala el. energiu na základe zmluvy o dodávke elektriny. Je zrejmé, že elektrinu do jedného odberného miesta môže v tom istom čase dodávať iba jeden dodávateľ elektriny. Ak žalobca tvrdil, že elektrinu dodával bez zmluvného vzťahu ako dodávateľ poslednej inštancie v zmysle § 20a zákona č. 656/2004 Z.z. o energetike, tak voči prevádzkovateľovi distribučnej sústavy - spoločnosti Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s. však Okresný súd v Žiline v konaní sp. zn. 20Cb/135/2012 vydal dňa 02.08.2012 predbežné opatrenie, v ktorom vo výroku uložil citovanej distribučnej spoločnosti, aby v plnom rozsahu spoločnosti PB Power Trade, a.s. plnila všetky povinnosti prevádzkovateľa distribučnej sústavy vyplývajúce z rámcovej distribučnej zmluvy a ako prevádzkovateľ distribučnej sústavy riadne poskytovala distribučné služby a distribúciu elektriny v zmysle zákona č. 656/2004 Z.z. o energetike, až do právoplatného skončenia súdneho konania vo veci samej. Predbežné opatrenie nijak časovo neobmedzovalo povinnosti prevádzkovateľa distribučnej sústavy. Predbežné opatrenie súdu bolo v októbri 2012 potvrdené krajským súdom a bolo tak právoplatné. Aktuálne tvrdenie spoločnosti Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s., že dodávku pre spoločnosť PB Power Trade, a.s. nezabezpečovala, je iba jej nepravdivým účelovým tvrdením a je v rozpore s vydaným predbežným opatrením. I s poukazom na vykonateľné predbežné opatrenie bolo preto nemožné, aby žalobca mi vôbec mohol dodávať elektrinu, nakoľko náš zmluvný dodávateľ mal garantovanú právnu i faktickú možnosť žalovanému elektrinu dodávať. Spoločnosti PB Power Trade, a.s. nebolo odňaté povolenie na dodávku elektriny a predbežným opatrením súdu jej boli zabezpečené všetky distribučné služby v zmysle rámcovej distribučnej zmluvy, od ktorej distribučná spoločnosť odstúpila. Navyše v danej veci ani nikdy nedošlo k žiadnemu prerušeniu dodávky elektriny, ako predpokladá ust. § 20a ods. 1 zákona č. 656/2004 Z.z., resp. § 18 ods. 6 zákona č. 251/2012 Z.z. Dodávka poslednej inštancie slúži na ochranu zákazníkov (aby nezostali bez elektriny), a nie pre záujmy dodávateľa poslednej inštancie tzv. prísť k novým zákazníkom.

13. Podľa žalovaného okresný súd opomenul, že nezákonnosť postupu spoločnosti Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s. deklaroval i Úrad pre reguláciu sieťových odvetví SR ako zákonom kompetentný štátny orgán vo svojich písomných stanoviskách zo dňa 24.07.2012, kde jasne vyslovil, že v predmetnej veci neboli splnené zákonné predpoklady pre aplikáciu inštitútu dodávateľa poslednej inštancie podľa § 20a zákona č. 656/2004 Z.z. o energetike a režim dodávky poslednej inštancie nenastal, nakoľko dodávateľovi - spoločnosti PB Power Trade, a.s. nebolo odňaté povolenie a má možnosť uskutočňovať dodávku elektriny. ÚRSO vyslovilo, že postup spoločnosti Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s. o informovaní zákazníkov o režime dodávky poslednej inštancie je neprípustný. Napriek tomuto stanovisku ÚRSO žalobca ako dodávateľ poslednej inštancie neustále zasielal odberateľom listy, kde ich klamlivým spôsobom upozorňoval na existenciu dodávky poslednej inštancie a jej následky (vrátane pohrôžky neoprávneného odberu a prerušenia dodávky elektriny). Taktiež opomenul, že ÚRSO na dopyt súdu prvej inštancie uviedol, že žalobca nebol v rozhodnom období 01.07.2012 - 30.09.2012 evidovaný ako (v tom čase reálny) dodávateľ poslednej inštancie. Zároveň v odvolaní poukázal na obsah tlačovej správy ÚRSO zo dňa 09.08.2012. Okresný súd ďalej opomenul fakt, že žalobca po celé roky bol a je síce určeným dodávateľom poslednej inštancie pre všetkých odberateľov v danom území, podstatné je však, či u niektorého z dodávateľov elektriny a jeho zákazníkov reálne nastal v zákonný režim dodávky poslednej inštancie, či odberateľ nemal elektrinu zabezpečenú iným spôsobom a či dodávateľ poslednej inštancie napokon aj elektrinu fakticky dodal. Takisto opomenul podstatný fakt, že na čas po 01.10.2012 žalovaný s dodávateľom PB Power Trade, a.s. neuzavrel novú zmluvu o dodávke elektriny a pôvodná zmluva v dodávke pokračovala, čo vylučuje existenciu režimu dodávky poslednej inštancie.

14. Žalovaný považoval argumentáciu rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 20Cb/135/2012 zo dňa 23.04.2015 za nedôvodnú s odkazom na znenie ust. § 228 CSP. V kontexte celého odôvodnenia napadnutého rozsudku pripomenul zákonné požiadavky na odôvodnenie civilných rozsudkov, v ktorej súvislosti poukázal na ust. § 157 ods. 2 CSP, R 37/2010, Nález Ústavného súdu SR sp. zn. III.ÚS 36/2010. Navrhol napadnutý rozsudok zmeniť, žalobu v plnom rozsahu zamietnuť s priznaním 100% nároku na náhrady trov konania.

15. K doručenému odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca. Uviedol, že sa plne stotožňuje s rozhodnutím okresného súdu, ktorým zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 303,12 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne, zo sumy 303,12 Eur od 19.10.2012 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Zastával názor, že žalovaný v podanom odvolaní neuviedol skutočnosti a ani nepredložil dôkazy, ktoré by spochybňovali nárok žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy. V uvedenom prípade bol postup okresného súdu správny. Navrhol napadnuté rozhodnutie potvrdiť.

16. K doručenému vyjadreniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný. Uviedol, že vyjadrenie žalobcu k odvolaniu je plne bezobsažné a paušálne. Žalobca sa iba obmedzil na vyjadrenie, že sa plne stotožňuje s rozsudkom súdu prvej inštancie a zastáva názor, že v podanom odvolaní neboli uvedené skutočnosti a ani nepredložené dôkazy, ktoré by spochybňovali nárok žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy. Žalobca má za to, že v uvedenom prípade bol postup súdu správny a navrhol napadnuté rozhodnutie potvrdiť. Žalobca pravdepodobne odvolanie nečítal, keďže sa nijak nevyjadril ku konkrétnym odvolacím námietkam vzneseným v odvolaní a tieto odvolacie námietky ani nepoprel a ani sa k nim nevyjadril.

17. Postupom okresného súdu, a to podaním zo dňa 25.6.2019 bolo vyjadrenie žalovaného doručené žalobcovi s možnosťou sa k nemu v lehote 10 dní písomne vyjadriť, ktorú možnosť žalobca v lehote určenej okresným súdom a ani k momentu rozhodovania krajského súdu nevyužil.

18. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec v medziach ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP na základe podaného odvolania žalovaným bez nariadenia pojednávania a verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom za rešpektovania ust. § 219 ods. 1, 3 CSP bol rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku I. o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 303,12 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne, zo sumy 303,12 Eur od 19.10.2012 do zaplatenia a vo výroku III., podľa ktorého žalovaný má voči žalobcovi právo na 16,04 % - nú náhradu trov konania, potvrdený ako vo výroku vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

19. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13Cob/157/2019-423 zo dňa 06.02.2020, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, podľa vyššie uvedeného uznesenia dňa 11.02.2020 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku Krajským súdom v Žiline.

20. Podľa ust. § 379 v spojení s ust. § 380 ods. 1 CSP odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

21. Primárne krajský súd uvádza, že z titulu aplikácie ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania žalovaného, ktoré boli obsiahnuté v podanom odvolaní (č.l. 362-365 spisu). Pre rozsah a dôvody podaného odvolania žalovaného mal krajský súd za preukázané, že odvolaním žalovaného boli napadnuté len výrokové časti rozsudku okresného súdu, a to výrok I. o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 303,12 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne, zo sumy 303,12 Eur od 19.10.2012 do zaplatenia a výrok III., ktorým bol žalovanému priznaný nárok na náhradu trov konania 16,04%, pretože výrok II., ktorým bola žaloba vo zvyšnej časti zamietnutá, nenamietal žiadnym z odvolacích dôvodov, navyiac, ak táto výroková časť nevyznela ani v neprospech žalovaného.

22. Žalovaný aj v odvolacom konaní zotrval na obrane voči žalobe žalobcu v časti priznanej okresným súdom, a to, že pre žalobcom uplatnenú pohľadávku neboli splnené zákonné podmienky režimu dodávky poslednej inštancie v zmysle zákona č. 656/2004 Z.z. a zákona č. 251/2012 Z.z. a ani to, že by reálne dodávku elektriny žalovanému za priznané obdobie od 1.7.2012 do 8.8.2012 uskutočnil žalobca. Žalobcom uplatnený nárok v tejto časti na základe doručenej faktúry je nedôvodný, pretože režim dodávateľa poslednej inštancie nenastal. Žalovaný namietal nedostatočne zistený skutkový stav, a tým nesprávne právne posúdenie okresným súdom. Zároveň žalovaný namietal porušenie práva na spravodlivý proces vo vzťahu k nedostatku riadneho odôvodnenia napadnutého rozsudku, ako i jeho arbitrárnosť.

23. Primárne krajský súd uvádza, že k tomu, aby mal spôsobilý predmet posudzovania a rozhodovania, ktorým je v danom prípade napadnutý rozsudok okresného súdu odvolaním žalovaného, musí ísť o súdne rozhodnutie s náležitosťami podľa § 220 ods. 2 CSP. Krajský súd po oboznámení sa s napadnutým rozsudkom okresného súdu, s rozsahom jeho odôvodnenia konštatuje, že toto súdne rozhodnutie spĺňa atribúty vyžadované ustanovením § 220 ods. 2 CSP, keď okresný súd jasným a zrozumiteľným spôsobom vyjadril svoje skutkové zistenia, ako aj právne zhodnotenie sporovej právnej veci, predmetom ktorej bol uplatnený nárok žalobcu na zaplatenie ceny poskytnutej dodávky elektriny žalovanému v režime dodávateľa poslednej inštancie. Okresný súd jasným spôsobom vyjadril skutkové a právne zhodnotenie tak k časti dôvodne uplatneného nároku aj jeho čiastočnej nedôvodnosti. Už aj z ustálenej rozhodovacej činnosti Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, že ak odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo sporovej strany na spravodlivý proces (sp. zn. IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04). Ani judikatúra ESLP nevyžaduje, aby v odôvodnení rozhodnutia bola daná odpoveď na každý argument sporovej strany. Riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako súčasť základného práva na súdnu ochranu podľa Čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné a napadnutý rozsudok okresného súdu tieto atribúty podľa názoru krajského súdu spĺňa. K rozsahu, potrebe, ako aj dostatočnosti odôvodnenia rozhodnutia v rámci odvolacieho konania rovnako je už ustálená rozhodovacia činnosť Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/05, podľa ktorého súčasťou základného práva na súdnu ochranu v sporovom konaní podľa Čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je právo na odôvodnenie, ktorého štruktúra je upravená v procesnoprávnom predpise. Táto norma procesnoprávneho predpisu sa uplatňuje aj v odvolacom konaní, preto ani odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia okresného súdu, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. Vzhľadom k tejto ustálenej judikatúre Ústavného súdu Slovenskej republiky krajský súd konal aj pri vydávaní svojho rozhodnutia a rozsahu jeho odôvodnenia v spojení s ustanovením § 387

ods. 3 posledná veta CSP, keď vzhľadom na nižšie uvedené odôvodnenie rozhodnutia krajského súdu sa tento ako odvolací súd vysporiadal s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní žalovaného. Krajský súd vo vzťahu k tejto časti odvolania žalovaného konštatuje, že napadnutý rozsudok okresného súdu a jeho odôvodnenie má všetky zákonom vyžadované náležitosti, a to vyžadované procesnoprávnym predpisom, ktorým je Civilný sporový poriadok s poukazom k ustanoveniu § 220 ods. 2 CSP.

24. K námietke nedostatočne zisteného skutkového stavu, vykonaného dokazovania a jeho zhodnotenia odvolací súd konštatuje, že pred okresným súdom bolo v dostatočnom rozsahu vykonané dokazovanie nevyhnutné pre posúdenie sporovej veci, z ktorého vychádzal aj krajský súd za aplikácie ustanovenia § 383 CSP, keďže nebolo zistené, že je potrebné zopakovať dokazovanie vykonané pred súdom prvej inštancie a ani nevyvstala potreba dopĺňať toto dokazovanie. Ak v rámci úkonov, ktoré vykonával súd prvej inštancie v zmysle § 374 CSP, zo strany žalobcu alebo žalovaného odzneli novotvrdené skutočnosti, ktoré neboli uvedené pred súdom prvej inštancie, tak na tieto nebolo zo strany krajského súdu prihliadané, keďže mali charakter novôt v odvolacom konaní podľa § 366 CSP, za stavu, ak nebol preukázaný žiaden zo zákonných dôvodov, aby na ne bolo až v rámci odvolacieho konania prihliadané.

25. Odvolací súd zvyrazňuje viazanosť skutkovým stavom tak, ako ho zistil okresný súd v zmysle ust. § 383 CSP, pričom pri posudzovaní rozsahu a dôvodov odvolania žalovaného mohol vychádzať len z tých, ktoré ako relevantné odzneli v rámci konania pred súdom prvej inštancie, keďže z obsahu spisu vyplývalo vykonanie poučovacej povinnosti podľa ust. § 153, § 154 CSP v zmysle „Poučenia o procesných právach a povinnostiach strán sporu“ na č.l. 119 spisu, doručeného žalobcovi a žalovanému podľa doručeník na č.l. 119 rub spisu.

26. Vo vzťahu k odvolacím dôvodom žalovaného a k skutkovým a právnym záverom prijatým okresným súdom, krajský súd považuje za potrebné poukázať na svoje zrušujúce uznesenie č.k. 13Cob/66/2018-274 zo dňa 09.10.2018, ktorým bol pôvodný rozsudok Okresného súdu Martin č.k. 17Cb/193/2015-165 zo dňa 21.04.2017 zrušený a vec vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie vo väzbe na závery vyjadrené v tomto zrušujúcom uznesení.

27. Práve v zrušujúcom uznesení č.k. 13Cob/66/2018-274 zo dňa 09.10.2018 krajský súd poukázal na to, že o obdobných žalobách sa vedie na súdoch Slovenskej republiky viacero konaní, v ktorej súvislosti zvyraznil Čl. 2 CSP a Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 300/06. Odvolacím súdom bolo uvedené, že okresný súd dôsledne nerešpektoval zákonnú úpravu vyplývajúcu zo zákona č. 656/2004 Z.z., ako i zákona č. 251/2012 Z.z., pri vyhodnocovaní splnenia, resp. nesplnenia podmienok dodávateľa poslednej inštancie zo strany žalobcu voči žalovanému za uplatňované obdobie účtovanej ceny tvrdenej dodávky elektrickej energie žalovanému od 01.07.2012 do 30.09.2012. Okresnému súdu uložil, aby sa v novom rozhodnutí zameril na otázku, či žalobcom preukázal splnenie zákonných podmienok pre to, aby žalobca vystupoval ako dodávateľ poslednej inštancie, od čoho závisí rozhodnutie o tom, či uplatnená žalobcova pohľadávka z titulu dodávateľa elektriny poslednej inštancie je oprávnená v celom rozsahu alebo nie.

28. V ďalšom krajský súd uvádza, že v súvislosti s posúdením odvolacích dôvodov žalovaného bolo nevyhnutné vychádzať zo záverov zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Žiline č.k. 13Cob/66/2018-274 zo dňa 09.10.2018, ako aj, či okresný súd po zrušení a vrátení veci postupoval v zmysle záverov krajského súdu vyjadrených v predmetnom zrušujúcom uznesení. Krajský súd v opätovne vyvolanom odvolacom konaní konštatuje, že okresný súd v rámci nového konania procesne postupoval a vychádzal práve zo zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Žiline sp. zn. č.k. 13Cob/66/2018-274 zo dňa 09.10.2018.

29. Pre posúdenie odvolacích dôvodov žalovaného bolo rozhodné a podstatné obdobie, za ktoré bol okresným súdom žalobcovi priznaný uplatnený nárok, a to obdobie od 1.7.2012 do 08.08.2012. Uplatnený nárok žalobca odvodzoval od dodávky elektriny v režime dodávateľa poslednej inštancie pre odberné miesto žalovaného, ako nárok zákonný. Práve za toto uplatnené obdobie bolo potrebné vo vzťahu k odvolacím dôvodom žalovaného vyhodnotiť, či žalobca vystupoval ako dodávateľ poslednej inštancie vo vzťahu k žalovanému v zmysle zákonných podmienok vyplývajúcich tak z úpravy zákona č. 656/2004 Z.z.. Krajský súd uvádza, že okresný súd rešpektoval zákonnú úpravu vyplývajúcu zo zákona č. 656/2004 Z.z., keď vyhodnocoval splnenie, resp. nesplnenie podmienok dodávateľa poslednej inštancie

zo strany žalobcu voči žalovanému za uplatňované obdobie účtovanej ceny tvrdenej dodávky elektrickej energie žalovanému od 1.7.2012 do 8.8.2012.

30. Krajský súd nezistil relevantnosť odvolacích dôvodov žalovaného o nesprávnom zistení skutkového stavu a nesprávnom právnom posúdení veci, a stotožňuje sa so skutkovým zistením a právnym posúdením, ktoré vykonal okresný súd napadnutým rozsudkom. Ak žalovaný vo vzťahu k záverom okresného súdu namietal (ne)viazanosť právoplatným rozsudkom Okresného súdu Žilina č.k. 20Cb/135/2012-544 zo dňa 23.4.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.7.2015 podľa ust. § 228 CSP, tak odvolací súd uvádza, že bolo to práve ust. § 20a ods. 1 zákona č. 656/2004 Z.z., z ktorého vyplývajú zákonné podmienky, pre ktoré mal žalobca vstúpiť do pozície dodávateľa poslednej inštancie, a tieto podmienky mali väzbu k predchádzajúcemu dodávateľovi žalovaného - PB Power Trade, a.s.. Predsa práve podľa zákonného ustanovenia § 20a ods. 1 zákona č. 656/2004 Z.z. žalobca vstupuje do pozície dodávateľa poslednej inštancie v tom prípade, ak nemôže plniť svoje povinnosti dodávateľ, v danom prípade dodávateľom žalovaného bol PB Power Trade, a.s.. Žalovaného sa preto dotýkali vzťahu medzi jeho dodávateľom PB Power Trade, a.s. a prevádzkovateľom distribučnej sústavy, ktorým je Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s., s ktorou mal tento jeho dodávateľ PB Power Trade, a.s. uzavretú Rámcovú distribučnú zmluvu č. RDZ042009 zo dňa 23.06.2009. Z tohto preto vyplýva, že vzťahov medzi žalobcom a žalovaným, jeho zmluvným dodávateľom PB Power Trade, a.s. a prevádzkovateľom distribučnej sústavy Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s., sa týkal. Nebolo sporu o tom, že Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s. listom zo dňa 27.06.2012 odstúpila od Rámcovej distribučnej zmluvy č. RDZ04/2009 zo dňa 23.06.2009 uzavretej s PB Power Trade, a.s., pričom Okresný súd Žilina rozsudkom č.k. 20Cb 135/2012 zo dňa 23.04.2015 návrh žalobcu PB Power Trade, a.s. proti žalovanému Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s. o určenie neplatnosti odstúpenia od Rámcovej distribučnej zmluvy č. RDZ04/2009 zo dňa 23.06.2009 zamietol, ktorý rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 18.07.2012. Na základe platného odstúpenia od Rámcovej distribučnej zmluvy zo dňa 27.06.2012 tak zmluvný dodávateľ žalovaného, a to PB Power Trade, a.s., nemal možnosť uskutočniť dodávku elektriny žalovanému ako jeho zmluvný partner v období mesiaca júl 2012, keďže od dátumu 27.06.2012 PB Power Trade, a.s. stratil možnosť uskutočňovať dodávku elektriny svojim zmluvným partnerom, t.j. i žalovanému podľa zmluvy o dodávke elektriny, vrátane prevzatia zodpovednosti za odchýlku podľa § 28 ods. 1 písm. a) zákona č. 656/2004 Z.z., pretože nemal uzavretú zmluvu o distribúcii elektriny s prevádzkovateľom distribučnej sústavy.

31. Na základe Oznámenia o prechode odberateľov do režimu dodávky poslednej inštancie zo dňa 28.6.2012 zo strany Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s. (č.l. 13 spisu), ktoré bolo adresované žalobcovi, vo väzbe na rozhodnutie ÚRSO č. 0031/2012/E zo dňa 25.11.2011 (č.l. 9-11 spisu) a v spojení s § 69 ods. 8 písm. a) zákona č. 656/2004 Z.z. tak vznikla žalobcovi podľa § 20a ods. 1 zákona č. 656/2004 Z.z. zákonná povinnosť zabezpečiť dodávku elektriny v režime dodávky poslednej inštancie žalovanému, čomu zodpovedá vznik nároku žalobcu voči žalovanému na cenu dodávanej elektriny realizovanej žalobcom ako dodávateľom poslednej inštancie.

32. Okresný súd v odôvodnení svojho rozsudku správne uviedol, že žalobca preukázal zákonné podmienky dodávateľa poslednej inštancie za obdobie od 1.7.2012 do 8.8.2012, za ktoré obdobie mu patrí odplata za dodávku elektrickej energie v režime dodávateľa poslednej inštancie, čomu zodpovedal výrok I. o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 303,12 Eur spolu s príslušenstvom. Výpočet, ak sa nestal predmetom konania pred súdom prvej inštancie a ani odvolacieho konania, tak krajský súd naň mohol len v rámci odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu odkázať (pre neuvedenie odvolacích dôvodov k spôsobu výpočtu sa výpočet urobený okresným súdom nemohol stať ani predmetom posudzovania krajským súdom).

33. Krajský súd v zhode so záverom okresného súdu konštatuje, že za obdobie od 1.7.2012 do 8.8.2012 boli preukázané zákonné podmienky vyplývajúce zo zákona č. 656/2004 Z.z. k tomu, aby za uvedené obdobie bol vyhodnotený žalobca ako dodávateľ poslednej inštancie vo vzťahu k žalovanému, pretože nastal prechod žalovaného ako odberateľa, ktorého dodávateľ nemá možnosť uskutočňovať dodávku elektriny, ktorý odberateľ - žalovaný nemá iným spôsobom zabezpečenú dodávku elektriny, k čomu opak nedokázal, do režimu dodávky elektriny dodávateľom poslednej inštancie.

34. Za toto obdobie uplatnená pohľadávka žalobcom, ktorá bola žalobcom vymedzená ako pohľadávka zaradená v režime dodávky poslednej inštancie, spĺňala zákonné podmienky takejto pohľadávky, pretože

dodávateľ elektriny, s ktorým mal žalovaný zmluvný vzťah, a to spoločnosť PB Power Trade, a.s., od dátumu 27.06.2012 stratila možnosť uskutočňovať dodávku elektriny svojim zmluvným partnerom, t.j. i žalovanému podľa zmluvy o dodávke elektriny, vrátane prevzatia zodpovednosti za odchýlku podľa § 28 ods. 1 písm. a) zákona č. 656/2004 Z.z., pretože nemala uzavretú zmluvu o distribúcii elektriny s prevádzkovateľom distribučnej sústavy.

35. Krajský súd zvyrazňuje, že v každej sporovej právnej veci je potrebné prihliadať na okolnosti tej - ktorej veci, ktoré dokazovaním vyšli najavo. Je namieste vo vzťahu k rozhodnutiam Krajského súdu v Žiline sp. zn. 14Cob/39/2018, sp. zn. 13Cob/30/2018, 9Co/311/20016, 5Co/351/2016, 10Co/362/2016 a ďalšie, na ktoré žalovaný poukazoval, že závery z týchto rozhodnutí nie sú v rozpore so zhodnoteniami vykonanými krajským súdom ako súdom odvolacím v danej sporovej právnej veci. Aj v tejto veci bol kladený dôraz v zhode so záverom okresného súdu na aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu, pokiaľ v spore uplatňoval peňažný nárok voči žalovanému. Vecná aktívna legitímácia znamená preukázanie, že žalobca je nositeľom tohto hmotného práva, z ktorého odvodzuje uplatnený nárok. V tejto veci žalobca preukázal svoju vecnú aktívnu legitímáciu, t.j. že je nositeľom práva na zaplatenie ceny elektriny za obdobie od 01.07.2012 do 8.8.2012, ak preukázal splnenie zákonných podmienok dodávateľa poslednej inštancie. Súčasne však v súvislosti s Čl. 2 ods. 2 CSP odkazuje na svoju rozhodovaciu činnosť, a to rozhodnutia v konaní vedenom pred Krajským súdom v Žiline pod sp. zn. 13Cob/92/2017, 13Cob/13/2018, 13Cob/77/2018, 13CoKR/26/2017.

36. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. Úspešnou sporovou stranou bol žalobca, preto bolo rozhodnuté, že má voči žalovanému nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania, o výške ktorej náhrady rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.